

Radicale vernieuwing zorg

Ondersteund door

Plakkerige gele verf

Geplaatst op 18 mei 2020

Ken je collega's!

In de rubriek 'Ken je collega's!' vind je blogs en interviews waarin je kennis kunt maken met (toekomstige) collega's van de studenten [Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs®](#).

"DIT IS WERKELIJK ONWERKELIJK", zegt Marcel Knop (59, specialist ouderengeneeskunde bij Topaz), als ik hem vraag of hij ooit zoiets heeft meegemaakt. "Nee, de hele wereld niet, toch," zegt hij. Oké, domme vraag, lekker begin. Ik weet ook niet waarom ik dacht dat als iemand zoiets ooit heeft meegemaakt dat het dan Marcel is. Misschien komt het door zijn buitengewoon rustige uitstraling.

Marcel is arts, of om precies te zijn: specialist ouderengeneeskunde. En dan is hij ook nog voor Topaz, samen met Maurice Oudshoorn, de eerste geneeskundige. En het is daarom dat we Marcel sinds Corona af en toe voorbij zien komen in een vlog (Maurice is dan de cameraman). "De eerste keer was even wennen, ik had tips gekregen van de collega's van communicatie, maar ik zat er bij als een houten Klaas." Dat kan ik bevestigen. Ik wil niet zeggen dat het geen gezicht was, maar het was geen gezicht. Inmiddels gaat het stukken beter, niet in de laatste plaats vanwege de kamerplant die Marcel trouw flankeert aan zijn (voor de kijkers) rechterzijde. "Dat was een idee van Sabine, arts in opleiding, die zei: er moet iets groens in beeld. Dat hebben we gedaan en toen ik terugkeek dacht ik: inderdaad, dat staat hartstikke leuk."

Ik snap niet dat hij nog ruimte in zijn hoofd heeft om na te denken over die kamerplant. Want ondertussen denkt hij ook na over hoe we de mondklappers eerlijk verdelen en hoe we zorgen dat we er niet te veel, maar ook niet te weinig gebruiken. En over onder welke voorwaarden we bewoners en medewerkers testen op Corona. En over hoe we mensen uit de regio kunnen opvangen die het thuis niet meer redden, omdat de dagopvang is gesloten. En over hoe hij de artsen in opleiding goed kan begeleiden, terwijl hij veel

minder aanwezig is. En over de tientallen mails die hij per dag krijgt van afdelingen met vragen over hoe te handelen. “Ik lunch tegenwoordig maar staand, want ik ben zo stijf als een plank van dat zitten achter die laptop.”

Marcel heeft met samengeknepen billen de persconferentie van dinsdag 21 april gekeken. Hij is blij dat er nog steeds geen bezoek wordt toegestaan in de verpleeghuizen. “De gevolgen zijn gewoon te groot. Als er een uitbraak is, kan zomaar de helft van de mensen overlijden. En de rest wordt hartstikke ziek.” Hij snapt wel de mensen die een pleidooi doen voor het versoepelen van de regels. Maar als 1 iemand besmet is, is meteen de hele groep in gevaar. Hij merkt ook dat veel mensen, ook familie, wel begrip hebben voor de maatregelen. En soms moet er gewoon een uitzondering gemaakt worden. Laatst overleed een meneer die een vrouw en acht kinderen naliet. Volgens het beleid mogen er dan maximaal 3 mensen afscheid nemen, één voor één, en buiten het gebouw aflossen. Wat doe je als ze dan allemaal huilend voor het raam staan? Nou, niet de groep in gevaar brengen dus, dat kan niet. Dan staan er straks nog meer families voor het raam. Maar wel zoeken naar een manier dat ze toch afscheid kunnen nemen. Dan maar ergens in een ongebruikte gang. Het is behelpen, maar het lukt.

Het is best ingewikkeld, Corona. “Je kunt het niet zien, hè. Dat is het probleem. Ik zeg weleens: stel je voor dat het plakkerige gele verf is. En die zit op de deurklink. En jij pakt die klink vast en je friemelt even later aan je neus. En je zit dan aan de kraan, enzovoorts. Dat is hoe het gaat.” Ja, dat ken ik wel, hoe dat gaat met plakkerige gele verf. Dat begint netjes met een potje en een kwastje op tafel, met een schortje voor en een placemat eronder en op de één of andere onnavolgbare manier vind ik het vervolgens toch overal terug: op de stoel, op de vloer, achter een oor en vrijwel zeker ook in het haar. Als je het zo bekijkt, is besmetting bijna niet te voorkomen.

Dus nog eenmaal voor alle duidelijkheid (ik citeer):

1. Handen wassen, handen wassen, handen wassen.
2. Afstand houden, elkaar de ruimte gunnen. Natuurlijk lukt dat niet bij een woongroep met psychogeriatrische bewoners, maar wel als teamleden onder elkaar.
3. Gebruik papieren wegwerpzakdoeken, éénmalig, en dat liever dan je elleboog.
4. Klachten? Overleg met je leidinggevende voor een test, vóórdat je komt werken.

Hij schrijft ook nog muziek, Marcel. Kan ie ook. En niet onaardig, weet ik toevallig. En nu componeert hij dus iets over Corona. “Voorwaarde is dat ik iets bedenken wat ik zelf niet meteen kan spelen. Het moet eigenlijk nét te moeilijk zijn.” Opeens komt die oude Etos-reclame in mijn hoofd: waar haal je de energie vandaan? Maar hij heeft het. Luister maar... [Hallelujah](#).

Meer artikelen over de thema's met trefwoorden:

Thema's: [Vernieuwing onderwijs](#), [Radicale Vernieuwing Waarde-vol Onderwijs®](#), [Ken je collega's!](#)